

Universul Literar

Arrestarea banditului Dascălu.— (Vezi explicația)

Calendar pe 1894

Ortodox

Duminecă, 31 Iulie.—Sf. Evdochie.

Catolic

Duminecă, 5 August — Clara.

Soarele răsare la 5.1; apune la 7.8.

SĂPTĂMÂNĂ

Darul pungășiei nu cunoaște clase sociale. Sunt muritorii de foame onești și milionarii cari, de dorul lelei, fură de sting pământul.

Un armator mare din Brăila Valsamos e un exemplar al acestei ciudate specii.

Cine era, mă rog, ca Valsamos la Brăila. Avea mai multe «pampuria» și învârtia comerț mare.

Nu i-or mai fi mers treburile bine, s'o fi săturat de speculă... nu se știe. Destul că a fugit cu remorcherul său «Andreas» din Brăila, lăsând datorii de 700.000 de lei în piață.

Se crede că asupra lui mai avea 300.000 de lei, — destul pentru ca un om «modest» să trăiască.

Plecând pe un vapor cu pavilionul grecesc, chiar dacă l'ar fi urmărit cineva, nu putea să'l oprească de oare-ce convenția de navigație pe Dunăre nu îngăduie aceasta.

Creditorii bat din buze, căci se zice că «pampuriile» cele-lalte cu cari se lauda Valsamos erau numai niște iluzii.

Ori cum, cu «Andreas» și cu 300.000 lei tot n'a făcut Valsamos o afacere proastă.

— Dacă m'or prinde, și-o fi zicând Valsamos, or să mă puie la măslina. Dar sunt grec și nu'mi pasă... Pentru grec, măslinale sunt cea mai bună mâncare...

Dubreuil, slujbaş francez în China, a pățit-o cât de bună.

Intr'o ceartă cu niște tibetani într'o cianărie, Dubreuil a fost ucis cu ciomegele de indigeni cari, crezând că au făcut o faptă bună, au aruncat apoi cadavrul în apă.

Franta a cerut socoteala Chinei, care a cerut scuze și a făgăduit că o să pedepsească pe vinovați.

Curioasă satisfacție... Omor un om, imi cer scuze și s'a isprăvit.

Cu Japonia, China și-a găsit de furcă. Mikado a pus ochii pe o mare provincie chinezească, Coreea, pe care vrea să puie stăpânire.

De aci declarație de războiu în toată legea. S'au pornit vapoarele japoneze, cu soldați veritabili, cu tunuri de oțel, cu puști cu repetiție ca să «măcelărească» pe toți chinezii.

E de notat că China are o populație de 370 de milioane de locuitori, iar Japonia numai 36 de milioane.—Unitatea vrea să înghită zecimea.

Pentru ca să nu moară Japonezii de indigestie, de sigur că se vor găsi state europene, ca să împace lucrurile, ocupând ele părți din aceste țări.

De certe de felul ăsta s'au folosit mai în tot-d'una europenii ca să și facă coloni.

Cu anarchiștii nu se mai isprăvește. Caserio a fost osândit la moarte; capul îi va cădea peste câte-va zile sub satir. Dar alții se ivesc ca lăcustele în toate părțile.

Cu toate astea, tribunalele, și în Franta și în Italia, își fac datoria cu destulă asprime.—Ce folos! condamnații, în loc să se sperie sau să arate regrete, își fac o laudă cu faptele lor criminale.

E o adevărată nevroză, cu atât mai greu de lecuit cu cât oamenii aceștia lucrează la întunec și nu se formează asociații, pe cari societatea să poată pune mâna. Lucrează izolat, ca inspi-rați de un spirit infernal.

De alt-fel, e de notat că criminalii din vremea noastră, în general, au luat obiceiul de a lucra izolat. De aceea Licinski și alții au putut lucra atâta vreme, fiindcă operați singuri, ca și la comerț, *tovrăzia* e periculoasă, se vede, la crimă și tâlhărie.

Ca de pomana zgărcitului, s'a făcut în câte-va localități din țară rod, anul acesta.

În colo, seceta a pustiit tot.

Dar nici de acest rod n'au parte oamenii.

Așa, în județul Tutova, după o secetă de desperat a căzut grindină, stîr-pind tot pe moșii mari.

Și vara aceasta e capricioasă. — Tot

cu asemenea *stropșeli* iar nu stropeli, e de temut că și recoltele viilor să se compromită cu totul.

Atunci, curată *ananghe*. La primă-vară nu vor avea oamenii nici ce se-mena.

Grozava crimă de la Lacu-Sărat întrece tot ce și poate închipui mintea omenească.

O cocoană mare din București, mătușe a unei copile orfane, moștenitoare a unei averi mari, și-a făcut planul următor ca să scape de dănsa: S'o încue într'o ladă și s'o lase să moară, treptat, de foame, hrănind-o cu coji murdare de pâine.

Cocoana a închiriat o *villă* la Lacul-Sărat și a sosit, cu servitoarea ei, cu mai multe bagaje și lăzi mari.

Intr'una din ele se vede că se afla și nepoata cocoanei noastre, o copilă de șase ani.

Servitoarea auzi de mai multe ori gemete în ladă și intră în bănuială.

Dând de veste poliției, lada fu deschisă și în ea se află copila într'o stare oribilă, aproape idioată.

Firește că criminala a fost arestată.

De notat e că ea face parte dintr'o familie foarte bună și din toate punctele de vedere onorabilă.

Și mai vorbesc filosoffi și fiziologii de atavism.

La Alexandru Ionescu Dascălu, celebrul bandit, care a fost în sfârșit adus în iubita capitală București, atavismu o fi sați nu, dar e o îndrăcită pornire spre crimă și tâlhărie.

De unde—relativ—era adus pentru vre-o două tâlhării, ca o oaie rătăcită a lui Dumnezeu, el se laudă cu o sumă de crime, din cari s'ar putea face un roman de senzație.

La București, l'au măsurat de două ori, idem de două ori l'au fotografiat. Dascălu se lasă foarte voios la aceste operații, ca un om deprins cu asemenea lucruri.

Dascăl, dascăl,—e vorba ca să nu și fi găsit de astă-dată stăpânul.

Unui agent, i-ar fi și spus Dascălu: — De ocazi nu mă tem... Numai să nu mă facă... *scăpata*...

Sub acest termen se înțelege simularea, din partea păzitorilor, a unei încercări de evadare a hoțului și împușcarea lui.

Trista istorie a osândirii românilor din Ardeal a avut și o urmare bună. De unde cei mai mulți români se duceau la băi mai ales în Ungaria, anul acesta au umplut oțelurile și cele-lalte locuințe de la băile din țară.

Dacă proprietarii acestor băi ar face sacrificii pentru îmbunătățirea instalațiilor, această îngrămădire întemplătoare ar putea deveni obicei.

VIATA LA BAI

In ladă...

Uf!... Plictiseală peste plictiseală!... Tot aia și iar, aia!... Băi la Crasan, popice la Apostol, tur pe Pardon, masă la Chestie!... Mai vreți ceva?... Cred c'ajunge atât ca să crăpi de urit!...

Eu aș fi crăpat de mult, spun drept!, Dar, de!... Sunt om cu noroc!... Și, știți d-voastră că: «Omul cu noroc să l'arunc și'n foc și'î tot cu noroc!...»

Așa și eu mine... Am un noroc orb! Și norocul meu e că nu trece o zi de la D-zeu ca să nu se întâmple câte ceva caraghios p'aci!...

Ș'asta mă distrează, mă face să petrec cu bine, să fac un haz nespus... Crez că vă pare bine și d-voastră, pentru că, dacă petrec eu pe socoteala altora, petreceți și d-voastră pe socoteala mea... Și iac'asa riz și eu și rîdeți și d-voastră... Deci bine-pace pe toată linia... Și acum fiindcă suntem mulțumiți și uniți și alții, să trecem la caraghiozlicul din ziua de azi!...

**

E vorba de o aventură galantă, de o nostimadă cu sic...

Nu știu însă dacă s'a întâmplat aci, sau într'altă parte... Mai iute crez că alt-unde-va... Și de sigur c'asa e... Că alt fel caraghiozlic ar fi prea mare și eu, se înțelege, c'asf mănca o bătaie și încă una zdravănă...

În sfârșit unde-unde s'a ntimplat! Asta știți și asta spu!

Prin urmare ascultați și cine-o fi cu musca pe căciulă să nu se supere și să'mi dea ertare...

Ș'acum aflați!...

Coana Fifita e nevastă de portărel... Dar asta nu e nimic, nu e așa?...

E mult, pentru că, lasă, c'o să vedeți mai pe urmă de ce e mult...

E frumoasă ca o minune și cocheta cum nu se poate spune... Prin urmare droaia de curtezan se țin dîra după ea... Face furori, nu alt-ceva...

Dar coana Fifita n'a băgat și nu bagă pe nimeni în seamă... De ce?... Pentru că *pur și simplu* inimioara ei e prinsă!...

**

Da, așa!... De mai bine de un an e în flacărele dragostei cu Niță Cutare,—nu'î spu pronunțele că mi-e frică de burdușală...

Niță e un negustor, odată bogat, pentru că acum săracul e plin de datorii...

Din zi în zi așteaptă să'î bată falimentul la ușă.

Și toate astea știți de ce?... Ca să poată susține luxul și cochetația coanei Fifita care de!... știe să se poarte ca o coană din lumea mare...

Bărbatul nu știe, n'a vede!... Și cum dracu să știe când coana Fifita e un model de soață caznică și iubitoare?... Așf vrea să vîz și cu cum?... Așa e că nu se poate?...

Prin urmare dirdora dragostei a fost mare între amorozații noștri, dar acum e cam pe stînc din partea Fifitei de când Niță a sărăcit!...

Răceala ei a pus pe gânduri pe Niță care s'a hotărît să aibă o explicație definitivă cu iubita lui!...

I-a cerut dar o întâlnire la el acasă unde avea și prăvălia, și ea a consimțit să vie cu gândul, bun înțeles, s'o rupă cu el!...

**

A venit... Iată'î p'amendo'î în odaia lui Niță... Ea rece, el lăcrămând, rugător...

Vorbele lui curg înflăcărâte, induioșetoare... Inima ei se induioșează cu cât el vorbește...

E gata să uite de sărăcia lui Niță, când, de odată, un băiat de prăvălie intră în odaie cu nutra speriată.

— Portăreii!... d-le, strigă el.

Bietul Niță se face ca turta de ceară. Și coana Fifita venăta de tot!...

— Bărbatu-meu! strigă ea.

Și n'avea pe unde să iasă... Odaia da în prăvălie și fereastra în stradă...

Ce era de făcut!...

Săracul Niță fusese declarat în ziua aceea falit și portăreii veniseră să se asigure de averea lui!...

Niță ese cu băiatul ca să întâmpine pe portăreii!...

Coana Fifita rămase singură în prada desperărei!... Îi dase dragostea prin piele!...

**

Portăreii,—era chiar bărbatul Fifitei,—puse secestru pe toate lucrurile din prăvălie și trecu în odaie...

Picături mari de sudoare picurău de pe fruntea lui Niță, gândindu-se la scena ce are să se întimple...

Pășeste el înainte ca să și apere iubita... Dar odaia era goală și Niță răsuflă ușurat... De sigur că Fifita sărise pe fereastră!...

Portăreii aplică secestru pe oglindă, pe o ladă mare de Brașov și p'un garderob... Apoi, după ce încheie procesul verbal convenit, se retrase, lăsând pe Niță singur cu nenorocirea lui!...

Niță plîngea cu amărăciune, cu desperare, când un gemet prelung eși din lada de Brașov!...

— Deschide că mor aci!... se auzi vocea plângătoare a Fifitei!...

Altă dandana... Fifita în ladă!... Lui Niță îi venia nebunie!...

— Dar cum să'î deschiz?... îi zise el!...

— Cu cheea!...

— Nu se poate!... strigă Ghiță des-nădădui!...

— De ce?...

— Ești secestrată!...

— Vai de mine!...

— Te-a secestrat chiar bărbatul d-tale... Dacă rup pecețile intru în pușcărie!...

— Ce'mi pasă mie!... strigă coana Fifita... Dă'mi drumul că mor aci!...

Și Niță desperat își zmulgea părul din cap plîngend, pe când Fifita plîngea și țipa mereu că moare!...

**

Ba nu, zău...Așa e că era nostimă po-

ziția lui Niță?... Să rupă pecețile stăpînirii, intra în pușcărie!... Să se ducă la tribunal și să spu de cele întimplate, da de alt bocluc și mai mare... Ce era să facă?...

Norocul coanei Fifitei cu băiatul din prăvălie că altminterea, în starea de zmintală în care se afla Niță, ar fi stat mult și bine!...

Băiatul, auzind zgomot și țipete în odaie, crezu că stăpănu-său vrea să se omoare și intră înăuntru.

Niță îi spuse ceea ce se întemplase și băiatul ar fi ris cu hohot dacă nu i-ar fi fost frică de el!...

— Numai asta e jupâne?... zise el, zimbînd.

— D'apoi nu e destul atât!...

— Stai că'î dăm noi drumul acu!...

Și băiatul ieși o clipă și se întoarse c'o daltă.

— Țin'te bine cucoană că te întorcem! zise el.

Și puse pe stăpănu-său să apuce lada d'un capăt pe când el o apucă de cel-alt!...

Se auzi un gemet și lada fu întoarsă. Băiatul, spre bucuria lui Niță scoase fundul lăzei și cocoana Fifita, cam mototolită, nu e vorba, eși la lumina zilei!...

— Fifito!... zise Niță cu bucurie întinzend brațele.

Dar Fifita îi carpi două palme și ieși pe ușe, strigându'î furioasă:

— Mezerabel!

**

Ș'atât... Dacă mai vreți ceva, pofta'n cul!...

Marion.

IMPLORĂȚIUNE

Mi-e inima ca și o luntre
Ce rătăcește printre stânci
Și nu mai dă de țerm, să scape
De valurile-adânci.

Și stâncile sunt ascuțite
Și luntrea 'î șubredă de tot,
Iar călătorul care o poartă
E obosit de tot.

De mult s'a dus ori-ce speranță
O! Vino val mântuitor
Și'neacă luntrea, ca să scape
Sărmanul călător!

Carol Scrob.

Roman, Iulie, 1894.

ȘTIINȚA

(Muscăturile de șarpe.—Un cuib de orangutan.—Un vapor frigorific.—Frecuența sinuciderilor)

Muscăturile șerpilor veninoși sunt cunoscută ca aducend foarte repede moartea. Cu toate acestea, după statisticele engleze, sunt puține veninuri de șerpi cari cauzează, în Indii, moartea în mai puțin de două ore. În 65 cazuri de muscătură mortală, durata mijlocie a supraviețuirii a fost următoarea:

Maî puțin de două ore 23 la sută.
De la 2 la 6 ore . . . 24 » »
De la 6 la 12 ore . . . 23 » »
De la 12 la 24 ore . . . 9 » »
Maî mult de 24 ore . . . 21 » »

În trei părți din patru a cazurilor, sunt prin urmare șanse de a se da ajutoare folositoare.

Un medic francez de marină, d. Calmette, care a făcut în Indo-China cercetări asupra tratamentului celui mai sigur a muscăturilor de șarpe, dă ca leac injectarea în rană și inocularea în jurul ei, până la o depărtare oare-care, de la 20—30 centimetri cubici din o soluție proaspătă de clorură de calciu, obținută disolvand 45 centimetri cubi de apă fiartă, 5 centimetri cubici din o soluție de un gram de clorură de calciu uscată în 12 grame de apă.

* Un cuib de orangutan, găsit într'un copac din insula Borneo, e acum în muzeul de istorie naturală din Berlin. E un fel de leagăn, făcut din crengi uscate împletite neregulat și măsurand 1 m. 35 lungime, de la 0 m. 30 până la 0 m. 75 lărgime, 0 m. 20 înălțime. Acest cuib era suspendat la vre-o 10 metri d'asupra solului, de crăcile unui copac de 13 metri înălțime, al cărui diametru măsura la bază 30 centimetri.

În realitate, acest cuib e un pat adevărat, căci nu servește orangutanului numai ca să și crească puil, ci și ca să doarmă, la adăpost de fiarele săl-

patice. Asemene paturii maimuțesti sunt multe în Borneo.

* Vasul *Perthshire* a sosit de curând la Londra, aducând din Australia și din Noua-Zelandă o încărcătură de alimente înghețate. Această încărcătură cuprindea 70000 de miei, 9000 bucăți de vânat, 9000 jigouri, 550 tone de carne de vacă, 150 lazi de inimă de bou și 7 lazi de stridii.

Refrigeratorii cari fac să circule aerul rece în odăile pentru congelat din acest vapor sunt constituite din niște tuburi de fier împletite care au o lungime totală de 12 kilometri și instalația e așa făcută în cât variațiile de temperatură, în diferitele părți ale acestor cămăruțe, nu trece de 2-3 grade.

* Frecvența sinuciderilor, după observațiile demografilor și a psihologilor, ar urma curba temperaturii.

S'a susținut și că ultimul quart al lunii ar fi favorabil sinuciderilor.

Ceea ce s'a petrecut la Paris în săptămâna de la 24 la 30 Iunie pare a confirma această relațiune, căci s'au petrecut 31 de sinucideri, număr superior cu o treime țifrei mijlocii; mijlocia maximă a temperaturii din acea săptămână a fost de 27°4 și ultimul quart al lunii cădea precis la 26 Iunie. Săptămâna următoare, mijlocia maximă a temperaturii cădea la 25°5, și numărul sinuciderilor la 17.

Sapiens.

UN ATLET

I

O versule armonie, îndemu spre exaltare. De ce nu mi dai tu pace să nu mai pot să cânt! Să uit de-o tristă viață, de-a soartei neîndurare. Nici urme să n'am mâine din nobilul avânt: Coprins de nesimțire să moră în peptu-mijune. Accentele intime;... iar visele nebune Să nu mai încrețească o frunte de poet. Al cărui cânt cerut-a zadarnic un atlet!...

II

Atletul care lumii să-i deie conștiința Că e nedreaptă soarta atator pe pământ. Că nu le mai sosește o dată biruința, Deși se luptă deși cu-un neîntrecut avânt!... Făcându-și datoria cum atletul nu și-o face Și totuși acel atlet în lipsă el nu zace, Trounând pe-al fericierei tron încă nesurpat Deși cu-a sale fapte splendoarea l'a pătat!...

III

Sunt mulți ce n'au căldură când s'rele dogoră, Căci răutatea lumii azi toate le-a sucit! Și mulți ce'n abundență de foame pot să moră, Atât de tare unii în suflet s'a împietrit!... Când soarta ta cea crudă cu mară nu te învoeste. Te lupti din zorii vieții pân' lupta te sleeste: Iți cere jertfă, muncă, onestitate... tot... Și n'urină o lovitură îți dai ei de mai pot!

IV

Prea' iacoma mărvea... eu cât mai mult ea pôte Cu-atâta vrea să aibă mai multe și de toate! Prea' fără conștiință și fără Dumnezeu! Ea, care surghiunește pe cel mai mic ateu! Ea, care întemnițează pe cel ce fură-o pâine, Te fură pe de-a întregul cu sufletu' de câine!... De-aceia-ș vrea să iasă din lume un atlet, S'aducă la împlinire dorințe de poet!

1894, Iulie

Al. I. Șonțu.

Curier judiciar

Bătae anonimă

Coana Săftica a compărut ca reclamantă în fața tribunalului corecțional... Se plânge că a mâncat o bătae sor' cu moartea... și își sprijinește plângerea pe un certificat medical, datorit unui doctor, care a contemplat, călduț și roșu, locul unde s'a făptuit delictul...

Dar cine a bătut-o?... Ei, uite, punctul ăsta nu s'a putut limpezi... E ciudat dar așa e...

Reclamanta susține că autorul acestui delict, complicat de secestrare de persoană, e d-na Codicescu în persoană, adică soția d-lui Codicescu, avocat fără pricină...

Iată ce spune reclamanta: — D-le președinte, eu sunt femeie văduvă, înțelegi d-ta...

Președintele.—Până acum nu înțeleg nimic...

Coana Săftica.—O să înțelegi acuma... Sunt văduvă de un an... Răposatul meu era un om bun și cu dare de mână (Plângând) Of!... of!... D-zeu să'l erte, că nu mai trăește ca să vază în ce hal am ajuns (risete în auditor).

Președintele.—Lasă morții!... Morții eu morții și viii eu viii.

Coana Săftica, ștergându-se la ochi.—Că bine zici, d-ta... Uite, d-le președinte... Răposatul meu a lăsat o mulțime de datorii...

Președintele.—Ca să le plătești? Coana Săftica.—Ași, nu!... Ca să le incasez...

Președintele.—Și-ai incasat bătaia (risete).

Coana Săftica.—Stăi, să vezi!... Ca să incasez paralele a trebuit să mi iați un avocat... Și am luat pe d-nu Codicescu care s'a purtat cu mine ca un zahăr... Un an de zile cât am avut relații împreună n'am avut să mă plâng nici negru sub unghie (risete prelungite)...

Președintele.—Și pe urmă?... Coana Săftica.—Nici pe urmă și nici acum... Mă plâng de consoarta d-nealului și îl plâng și pe densus că are pe cap o așa viespe...

D-na Codicescu, cu mândrie.—D-nă! Coana Săftica.—Ce d-nă, c'asa este... Președintele.—Istorisește faptul...

Coana Săftica.—Cum zic toate ai mers bine, pân'acum o lună de zile, când ducându-mă la d-nu avocat, mă pomenescă că mă primește cucoana în birou...

Intreb de d-nu Codicescu și d-neaei îmi răspunde: «Nu e acasă, dar poftiți de stați c'o să vie acu!» Eu stau... D-neaei face, ce face și închide ușa băgând cheia în buzunar... Apoi, puindu-se în fața mea cu brațele încrucișate și c'o biciușcă în mână pe care o luase după un scaun, îmi strigă cu ochii scânteetori: «— Să ne regulăm socotelile acum, madamo!»— Eu am sărit în sus ca să mă apăr... Ce să te aperi de namila asta! (Dreptul e că nevasta avocatului e cât un tambur major, pe câtă vreme biata reclamanta e de-o schioapă). Nici una, nici două, m'a apucat de ceafă, (rușinoasă și cu ochii plecați) m'a pus pe genuchi cu fața în jos, (risete) mi-a ridicat vesmintele și m'a bătut ca pe copil... (Haz mare în tot publicul. Ride și tribunalul cu lăcrămii).

Coana Săftica.—Ași fi vrut să văd în locul meu... Cum am scăpat am alergat la doctor ca să constate locul unde m'a bătut (Risete prelungite). Și-a constatat după cum probează, poftim, certificatul...

Președintele, pîrteț.—Ce-ai de zis, d-nă, în apărarea d-tale? Pîrita.—Că toate astea sunt niște născociri ale d-nei!...

Reclamanta, ne putând să producă nici un martor, tribunalul achită pe prevenită... Aceasta pare foarte încântată, pe când reclamanta leșină de neaz...

Ș'acum aflați: Cu adevărat că o bătuse d-na Codicescu, dar ea o nevastă de avocat ce era, știuse s'o bată fără martori...

Cauza?... Aflase că face dragoste cu bărbatu-său, ceea-ce era iarăși adevărat...

Prin urmare și-a răzbunat și ea... Și, n'avem ce zice, răzbuunarea ei a fost șic.

Miticuță.

OAMENII ZILEI

D. Fochier

D. Fochier, a asistat la procesul anarhistului Caserio în calitate sa de procuror general din Lyon. D-sa e în vîrstă de 50 de ani.

D-sa a făcut studii distinse. A fost șeful parchetului general la Dijon. E unul dintre cei mai inteligenți magistrați ai Franței.

D-sa e un om învîțat dar orator timid. Din cauza aceasta a rugat pe procurorul general al Republicei, Wencker să citească rechizitoriul în procesul lui Caserio.

CRONICA

D'ale Bucureștilor

Ce petrecere frumoasă E acum în București, Casei într'una de căldură Și grozav te plictisești!...

De n'ai slujbă, stai în casă Imbrăcat de tot ușor, Prinzi la muște ciupitoare Sau îi tragi un somnișor.

De ai slujbă, va! de tine, Faci la băi! uf!... de sudori, Tot scriind la verzi-uscate, Chiar cămăși pe călători!...

Seara, hait! la preumblare! De ai bani, mergi la șosea, Dacă nu, te ntorci pe stradă Ici și colo, iac'asa!...

Sau te plimbă cu mulțumire În grădina n Cișmegeiu, Unde corul cântă nostim, Zău, al dracului să fi!...

Sau te duci la operetă, La Purcel sau Paradis, Unde'ți toarnă la ureche Arii faine cu dichis!...

Sau, de ești high-liffe, atuncia La Frascati nemerești, Unde bei la mazagranc Până ce te răcorești!...

Altă lume nasu'și plimbă Pe la Rașca, Casino, Sau îl dă prin Herăstrae Unde'ly lume ho!... ho!... ho!...

Alții, de! mai burtă-verde Cum sunt eu și alții mi, Merg la aer, la răcoare, Ici și colo'n berării!...

Că'ly petrecere frumoasă, Zău, acum în București, Ziua crăpi de zăbușală Seara bînd, te... răcorești!...

Nicodem.

CARTEA VIETEII

Nu sunt impozite mai grele de cât lenea și ignoranța.

**

Libertatea presei e regimul cel mai contrariu creditului presei.

**

Schimbarea modelor este impozitul pe care industria săracului îl pune pe vanitatea bogatului.

**

Ceea ce e scris bine, merită d'asemenea să fie bine citit.

**

Copilul este un om mic, omul un copil mare.

**

O petrecere fără femeie ca o primăvară fără flori.

Ilustrațiile noastre

Prinderea banditului Dascălu

Am dat în «Universul politic» pe larg știrea despre arestarea banditului Lic sandru Ionescu, zis și Dascălu. O rudă a lui cu numele Niță Paraschiv și alți prieteni, fiind arestați și luați din scurt au mărturisit că au găzduit pe Dascălu și au început să se acuze reciproc ca să scape de a fi urmăriți.

Din depozițiile și acuzațiunile lor reciproce, d-nii Lilovici, Deșliu și sub-prefectul Ionescu au căpătat convingerea că banditul se află la Turtucaia.

Se trimite în această localitate sub-comisarul Vergulescu, care cunoștea pe bandit și Barbu Neagu. Peste două zile se duce la Turtucaia și d-nu subprefect Ionescu.

Din cercetările făcute aci se descopere că Dascălu, care de obicei se purta ras, a trecut Dunărea prin bălțile Cășcioare, Chirnoși, purtând o barbă mare și stufoasă, a debarcat în satul Kalmuk, unde s'a infilnat cu un dezertor din roșiori, anume Radu, cu care a stat două zile în sat. De aci banditul s'a angajat

ca cioban în satul Tureșmil la un anume Cara Amed. Aci s'a imbrăcat cu căciula și nădragi bulgărești, iar hainele cu care venise le-a lăsat acasă la stăpână-său. După 2 zile a fugit din serviciul turcului și s'a dus la Turtucaia, unde a lucrat la o bina. Din Turtucaia tâlharul s'a dus la Kadichioi, unde s'a angajat iarăși ca salaor la o bina.

Tocmai pe când lucra aci, sosește sub-comisarul Vergulescu, imbrăcat în uniformă de sergent major de geandarmi bulgari, cu 6 soldați. Geandarmii pun mâna pe densus, îl trintesc la pământ și îl leagă.

În timpul operațiunii acesteca, Dascălu se sbătea și striga într'una că n'a făcut nimic. Vergulescu, ca să l facă să tacă, își ia căciula de pe cap și, adresându-se către tâlhar, îl întreabă:

— Acum mă cunoști?

— Vă cunosc, d-le sub-comisar, răspunde Dascălu fără să mai reflecteze. De la Kadichioi banditul e dus la Turtucaia și de aci la Rusciuk unde s'au îndeplinit formalitățile de extradare.

Ilustrația de pe pag. I a numărului nostru de azi reprezintă prinderea banditului Dascălu.

Ilustrația e executată în atelierul nostru foto-zinco-grafic și tipărită cu mașina specială a *Universului*.

Un tip de frumusețe

În fie-care an, când se apropie vremea secerișului, țeranii săraci bulgari și în deosebi femeile se duc în cete mari în orașe mari ca să găsească de lucru pe la proprietari.

În deosebi ei se duc la Salonichi, unde trag pe la diferite hanuri, unde stau 3-4 zile sau o săptămână chiar până capătă de lucru.

Pictorul Helm care a călătorit mult prin Bulgaria și s'a oprit prin diferite ținuturi s'a entusiasmat foarte mult de portul țerancelor bulgare.

Intre multele schițe luate de densus din Bulgaria, se află și un tablou reprezentând și un tip de frumusețe din Bulgaria.

Pe pag. 4-5 a numărului nostru de azi dăm copia acestui tablou.

Tabloul reprezintă o tîneră bulgăroaică imbrăcată în costum național, care—după cum se știe—seamănă mult cu costumul țerancelor române.

DESCOPERIREA ZILEI

Drapelul american. — Cui se datorește onoarea că a imaginat stelele și culorile drapelului american?

Iată o întrebare care incurca foarte mult pe învățați. Și multe volume fură scrise în această privință, pentru că speța acelor care se obosesc a găsi adevăratul înțeles al unui vers al lui Dante, adevărata patrie a lui Columb, sau realitatea existenței lui Shakespeare, sau dacă lui Atila sau lui Totila se datorește distrugerea Florenței, sau dacă Stefan cel Mare se purta cu barbă sau ras, n'a dispărut încă de pe suprafața globului.

Se pare însă că pentru drapelul american problema a fost rezolvată.

Inventatorul acestei embleme ar fi un danez: un anume Marker, care locuia la Filadelfia 1775.

Devotat din tot sufletul, patriei sale adoptive, fu unul din acei cari formară prima companie de voluntari, spre a susține cauza independenței americane.

Și valoarea sa îl conduse repede la comanda acelei companii.

Atunci el se gândi ca să dea tovarășilor săi un drapel, pe care desemnă 13 stele, atâtea câte erau Statele Uniunii

LUCRURI DIN TOATĂ LUMEA

Serbarea divorțului în Australia. — De cât-va timp s'a luat obiceiul în Australia de a se sărbători ori-ce sentință de divorț printr'o masă.

Printre principalii invitați figurează persoanele cari au asistat la masa de nuntă a soților, acum despărțiți pentru tot-d-a-una.

Se servește o prăjitură mare în care se află băgată verigheta ruptă în două bucăți.

Apoi se mai servesc o mulțime de alte mâncări la cari iați parte și soții deși n'au de loc poftă ei să stea unul alături de cel l'alt la aceeași masă.

Nu'ly așa că această serbare este cât se poate de stranie?

Un tip de frumusețe. -- (Vezi explicația).

Cerceii Mariei Antoanetta. — Am fost cel d'întăiu cari am anunțat că un mare giuvaergiu englez se găsea în posesiunea unei perechi de cercei pe cari voise să'y vîndă reginei Victoria și cari făceau parte, după el, din faimosul «collier de la Reine» care fu, în secolul trecut, obiectul unui așa scandalos proces.

Apariția acestor bijuterii este în acest moment obiectul unei interesante discuții istorice, în care intervine în chip decisiv celebrul anticar, giuvaergiu și scriitor francez Germain Bapst și al cărui însoțitor a fost giuvaergiuul lui Ludovic XVI.

D. Germain Bapst contestă că cerceii, actualmente oferiți reginei Angliei, să fi făcut vre-odată parte din colanul Reginei, ale căror pietre fură nu numai luate de către d-na Lamotte, dar ele fură și sparte de către această celebră intrigantă, care s'a servit de un ciocan pentru a le desprinde din colan în așa chip în cât ele de sigur vor trebui să fi fost din nou tăiate și modificate.

Cerceii, cari se găsesc în posesia giuvaergiuului din Londra sunt intacti și n'au suferit nici odată de cât o singură tăietură.

Deci ele n'au putut nici odată face parte din colanul Reginei.

Pe de altă parte, se asigură că Maria Antoanetta primă de la Ludovic al XVI-lea, la căsătoria sa, o pereche de cercei în formă de pere, avînd unul 21 carate, și cel-alt 17 jum.

D. Bapst a comunicat un desen giuvaergiuului din Londra și a găsit că cerceii pe care acesta'y oferă corespund exact cu desenul. Deci acești cercei nu aparțin așa zisului colier de la Reine, ci ei sunt cerceii pe cari Maria Antoanetta i-a primit de la Ludovic al XVI-lea și apoi fură vînduți de ea după Revoluție.

S'a pierdut mult timp urma, lor, apoi, în 1850, cerceii au fost găsiți în mâinile unui prinț german, care fiind ruinat i-a vîndut în Anglia.

UN PROVERB

Cine se pripește se pârlește. (Bănățean).

ȘTIRI PRIN POSTĂ

Franța. — Condamnarea la moarte a lui Caserio e aprobată de toate ziarurile pariziene, chiar și de către acelea cari cereau grațierea lui Vaillant și Henry. Ziarele cer ca asasinul Caserio să fie executat cât se poate de în grabă. Aceasta o cer și gazetele cari sunt în contra pedepsii cu moarte.

Un învîțat francez a descoperit un noțu explosiv, în care principalul e hidrogenul fosforat, în o combinație oarecare cu melinita.

Puterea acestui explosiv va fi de o sută de ori mai mare de cât a melinitelor.

Italia. — Papa a autorizat pe preoți ca să se servească de velocipede în exercițiul onora din funcțiunile lor. Șeful bisericii catolice constată în această privință că adevăratul inventator al acestui fel de locomoțiune e un preot Pranton, care acum 50 de ani umbla cu mașina cu două roate.

— Guvernul italian expediază la Masauah pe anarhiștii cari n'au luat precauția s'o steargă din țară. Avocatul Gori, care a fugit în Tessin, a fost expulzat. Nu se știe în ce parte a pămîntului va găsi azil.

Germania. — Autoritățile superioare saxone au pronunțat disolvarea corpului de pompieri voluntari din Mitweida, fiind-că toți pompierii erau socialiști militanți.

— Manuscrisul celebrei opere «Tannhauser», care se afla până acum în posesiunea unui colecționar din Francfurt pe Main, a fost vîndut pe 12.500 fr. unui amator din Lipsca.

Austro-Ungaria. — Un ziar din Viena scrie următoarele:

Diplomația vieneză a aprobat și ajutat chiar năzuințele prințului Ferdinand al Bulgariei pentru împăcarea cu Rusia. Numitul ziar spune că prințul va disolva Sobrania. Noile alegeri vor da o majoritate favorabilă planului de împăcare.

— În urma agresiunii croaților, poliția a interzis societății italiene filarmoneice din Pisino să mai ție intruniri.

Anglia. — «Generala» Booth, șefa Armatei Măntuirii, a transformat pentru vremea verei pălăria salustitelor.

Tradiționala pălărie albastră, e înlocuită cu pălărie de paie albă, de formă mai puțin escentrică, cu o dantelă albă pe care e tipărit: «Armata Măntuirii».

— Trei anarhiști francezi au fost arestați la Londra și expulzați imediat. Șapte cartușe cu dinamită aflate asupra lor au fost confiscate. Anarhiștii au trecut în Belgia.

Rusia. — Ministrul de război a hotărît sporirea trupelor în partea sud-estică a Siberiei. Guvernul e decis să nu lase pe Japonia ca să cucerească Corea de cât numai când va primi în schimb avantajii mari de la Japonia lăsându i-se mână liberă de a construi și întări câte-va porturi militare pe țărmurile Coreei.

— Din închisoarea centrală din Moscova au fost porniți spre Siberia 276 de arestați, dintre cari 80 sunt condamnați politici. Intre ei se află 38 de femei; 7 sunt studente nihiliste de la universitatea din Moscova.

Turecia. — Noul guvernator al Cretei Turkan-bey a luat măsuri energice pentru a potoli agitațiile grecilor din insula aceea. Arestări n'a făcut până acum, dar a sporit trupele însărcinate cu paza ordinii.

UN SFAT

Un guturaiu ori-cât de învechit ar fi, se poate vindeca foarte repede aspirând pe nările nasului puțin spirit de camfor de câte ori ne culcăm. E destul a aspira de două ori ca să se vindece cel mai tare guturaiu.

UN ASASINAT CURIOS

Correspondentul ziarului rusesc «Wolyn» istorisește următoarea întâmplare foarte ciudată, observată chiar de el în tr'una din zilele trecute.

Iacă ce zice acel corespondent: Deună-zi aflându-mă în comuna Krasnopoly din guvernamentul Wolhyniei, m'am dus să mă plimb pe marginea unui lac. Nu trece mult și observ un om care trăgea cu o frînghie spre lac pe o femeie.

Fringhia era legată împrejurul gâtului femeii.

Ea era nevasta legiuită a țeranului. Ajungînd la țerm, țeranul se răstește teribil la nevastă zicîndu-i:

— Haide! bagă-te în apă și să nu te mai vîd vie, că alt-cum te omor eu.

Femeea intră în apă până la genuchi, apoi alunecă pe nomolul din fund și cade. Apa-i ajunsese până la gât.

— Mai departe... du-te mai departe, strigă țeranul, aci e apa prea mică.

M'am dus atunci repede la țeran — continuă corespondentul — și i-am zis:

— Apoi nu vezi gospodine, că se înecă femeia dacă se duce mai departe. Acolo apa-i adîncă...

— Las'o să se înec... am condamnat-o la moarte și trebuie să moară — răspune tare țeranul!

El era foarte agitat. Se bătea cu pumnii în piept și plîngea. În vremea aceasta femeia din apă se uita lung la oamenii cari se adunaseră la țerm.

În sfîrșit ei se roagă de țeran să-și ierte nevasta. El a iertat-o și a dus-o acasă tot cu frînghia.

S'a dovedit că amîndoi fuseseră beți.

A doua zi iarăși s'au îmbetat amîndoi. Atunci bărbatul și-a dus din nou nevasta la lac și a făcut-o să se înec, apoi i a scos cadavrul afară.

El a fost arestat.

Correspondentul numitului ziar spune că asasinării curioase de felul acesta se întîmplă adese-ori în guvernământul Wolhyniei, unde țeranii își tratează nevestele mai rău ca pe niște roabe, le pun la jug și la toate muncile grele iar când se supără le bat până le omoară.

Nu e zi în care să nu se judece la tribunalele din acel departament crime de felul acesta.

O idila la comisariat

Se scrie din Paris: D-soara Magdalena Bellau, o tînără institutoare, se prezintă la comisariatul din strada Aboukir, la Paris, și declară comisariului că perduse 300 de franci pe cari îi avea în portofel.

— Erau micile mele economii—adaose ea — adunate cu mare greutate, vreme de un an de muncă grea, cu scop să mă duc în provincie să trăiesc două luni cu bătrîna mea mătușă.

Tînăra plîngea grozav; dar ce se putea face? Nimic alta de cât să se înregistreze declarația domnișoarei.

Comisarul făcea aceasta, când se prezintă la comisariat un tînăr impiecat, d. Henri Laurent, care avea în mână portofelul cu cei 300 de lei. Îl găsize pe strada Aboukir.

Își poate ori-cine închipui bucuria tînerei institutoare. Ea îngănă câte-va vorbe de mulțămire și apoi, într'un avînt de recunoștință, apucă pe tînărul impiecat în brațe și'l sărută pe amîndoi obrazii.

A fost începutul idilei. Cei doi tineri, foarte mișcați, încep să-și povestească viața.

Trecutul amîndurora era onest; fiecare lucra mult pe câștig mic; amîndoi erau nenorociți.

Își plăcuseră unul altuia la prima vedere. Se potriveau.

Chiar acolo, fără să mai aștepte, cei doi tineri se logodiră.

NOTA SATIRICĂ

Ți-am cerut apă rece... Asta-i caldă... Ești în fie-care zi viu și beai câte un pahar de apă în cafeneaua d-tale. Dacă mă servești așa de prost, să știți că nu mai viu... Să vedem cine dă faliment... Ești sau d-ta... Adio dar!

H A Z

Soția compozitorului: — Curios! Când cine-va vorbește cu tine de costum de vară, tu flieri! Ce indiferență!

— Din contra, nu sunt indiferent de loc. Caut numai un noțu motiv pentru un vals, pentru ca să pot plăti contul.

ȘTIRI

Duminică.

Pensiunile civile pe luna August vor fi plătite la ministerul de finanțe cu începere de la 10 August.

Toți elevii școalei de poduri și șosele, cari au eșit ingineri și sub-locomotenți în rezervă, vor fi concentrați fără ca vre-unul să fie scutit.

Examenul căpitanilor aspiranți la gradul de major va începe la 15 Octombrie.

Căpitanii de cavalerie, artilerie, geniu și intendanți vor trece examenul la București; cei de infanterie, la Craiova, București, Galați și Iași, iar cei din flotila la Galați.

Anul acesta examenul va avea loc după vechiul program, și toată la anul va intra în vigoare noul program.

Ziarele din Franța scriu că e probabil că execuțiunea asasinului Caserio se va face la 4 August, în apropierea închisorii Saint Paul din Lyon.

Se afirmă că conflictul cu privire la contractul sărei dintre regia sâr-

bească este pe cale de a fi aplanat în mod amical.

Congresul asociațiunii Generale a Studenților Universitarii, — care în anul acesta va avea loc în orașul Constanța,—din cauza alegerilor comunale se crede că se va amana pentru 15—18 Septembrie de și congresul se ține în d'a-una între 5—8 Septembrie.

Dirjecția generală a penitenciarilor a hotărît ca toți condamnații la munca silnică pe viață, precum și condamnații recidiviști pentru omor condamnați la 15 și 20 ani muncă silnică, să fie închiși în noul penitenciar ce se construiește la Doftana. Cei mai răi din osîndiți vor fi ținuți, precum prescrie legea, în celule zi și noapte. Penitenciarele T. Oena, Ocnele mari și Slănic, vor fi pentru condamnații la munca silnică numai pe timp mîrgînit.

Director al Creditului funciar urban din Iași, în locul domnului Sturza Scheianu, va fi numit d. Ghica Deleanu.

Se confirmă știrea că alegerile comunale se vor face în zilele de 5 și 7 Septembrie.

A se citi urmarea romanului «Castelul fermecat» pe pag. 8-a.

Joi seară a avut loc în grădina Sterescu J. Georgescu o reprezentație dată în beneficiul d-nei Maria Popescu. Lume a fost foarte multă.

Artiștii Gherman Popescu și soția sa au fost foarte mult aplaudați și chemați de repețițe ori pe scenă.

Mai ales în dansurile pe care le-au executat soții Popescu au fost mult admirati de cei de față. În adevăr că ei joacă cu o mare măiestrie.

Printre șansonetele care au făcut mai mult efect a fost «Herșcu Bocceangiu», «Țeranul în București», «Dascălul Pomana», etc.

D. și d-na Popescu vor continua cu seria reprezentațiilor încă pentru un scurt timp.

Au apărut de sub presă, cărțile următoare:

«Napoleon Bonaparte» la școala din Brienne.

Idem în timpul Revoluției.

Idem în Italia.

Idem în Egipt.

Se află de vânzare la toate librăriile din capitală; primele trei volume, câte 50 bani,—iar ultimul 25 bani.

Să depeșcăză din Constanța, cu data de 29 curent: Marca pereche ducală din Baden a primit pe Regele și Regina României la sosirea lor aci și i-a condus la castelul Mainau.

Procesul anarhiștilor din Franța

— Prin fir telegrafic — Paris, 29 Iulie.

Avocatul Desplat a apărut pe Sebastian Faure; în urmă acesta și-a presintat el singur apărarea. El se declară inocent și declară că el n'a făcut nici odată apologia propagandei prin fapt, că el nu s'a înțeles nici odată nici de aproape nici de departe cu acei cari au comis atentate. Juriul pare a asculta cu foarte multă răceală discursul acusatului. Pledoariile continua fără incident.

Toată lumea pare obosită de aceste lungi dezbateri. Publicul foarte puțin în sală. Nu se crede ca verdictul să se poată da mâine.

Resboiul între China și Japonia

— Prin fir telegrafic — Londra, 29 Iulie.

Se anunță din Tien-Tsin la Times că prerogativele lui Li-Hung-Tehang au diminuat. Știrea că vasul chinez Kerașnyi a fost restituit, e falsă.

Colonia engleză a cerut să se trimească vase cu tunuri (canoniere) engleze în apele Tien-Tsinului pentru a evita panica. Guvernul chinez a însărcinat autoritățile a proteja străinii și misionarii. Agenții japonezi fac mari cumpărări de material de război în Engiltera.

Londra, 29 Iulie. Sir Grey a declarat la Camera Comunelor că raportul amănunțit al ofițerilor englezi scăpați de pe vaporul...

scufundat «Kowsking» este așteptat la Londra pentru 24 August.

Guvernul englez a informat China că o consideră ca răspunzătoare atât de victimele omenestii cât și de pagubele materiale.

Berlin, 29 Iulie.

Se vestește din St. Petresburg la Tagblatt că, afară de 9 vase de război care se duc în Corea, comandantul superior al Siberiei Orientale ar fi primit ordinul de a ține trupele gata la orice eveniment.

Franța s'ar fi declarat gata a coopera cu flota rusă în apele Asiei orientale.

DEPEȘI

Vapor cufundat; o explozie; 3 morți

Londra, 29 Iulie.

Vaporul englez «Tordens Kjord» s'a cufundat în drumul său de la Capstadt spre Ostindia.

In fabrica de mașini agricole a lui Krommer din Liverpool a explodat un cazan mare.

Holera

Amsterdam, 29 Iulie.

Azi două cazuri de holera; nici un deced.

Maestricht, 29 Iulie.

Două cazuri noi și un deced; până acum 50 cazuri, 24 decese.

Invenția lui Turpin

Paris, 29 Iulie.

«Le Matin» publică o conversație cu un membru al comisiei de invenții, care a declarat că dacă Turpin insistă, i se vor înalța planurile; dar, în interesul său, până la un nou ordin, comisiunea nu ține seamă de scrisoarea ce Turpin a scris într'un acces de rea dispoziție.

Desmințire

Francfort, 29 Iulie.

«Gazeta de Franckfort» primește de la corespondentul său din Nisch, știrea că regele Alexandru i-ar fi declarat că toate șgomotele privitoare la surprizele pentru ziua aniversară a nașterii regelui nu sunt exacte; de asemena știrea răspândită în privința stabilirii unui patriarhat la Ipek nu este întemeiată.

Trei anarhiști condamnați

Lyon, 29 August.

Ortea cu jurați a condamnat pe 3 anarhiști la pedepse care variază între 6 ani de muncă silnică și 2 ani de închisoare pentru glorificarea crimei lui Caserio și a propagandei anarhiste.

Darul împăratului Franz-Iosef

Viena, 29 Iunie.

«Correspondența politică» primește din Constantinopol știrea că împăratul Franz Iosef a făcut să se împartă 10.000 de franci victimelor cutremurilor de

pământ, din care numai o mică parte este destinată la repararea bisericii ambasadei, ușor stricată.

Darul imperial a produs o impresie minunată în cercurile turcești.

Noul ambasador al Italiei la Constantinopol

Roma, 29 Iulie.

«Agenția Ștefani» primește următoarea depeșă din Constantinopol:

Sultanul și-a dat consimțământul său la numirea d-lui Catalani ca ambasador al Italiei la Constantinopol.

Un trimis special al Sultanului va primi pe Catalani în Dardanele.

O ciocnire de trenuri; o mulțime de morți și răniți

Moscova, 29 Iulie.

Un tren de marfă și unul de persoane s'au ciocnit în gara Saratow.

Cinci-sprezece vagoane s'au sfărâmat. O mulțime de pasageri au fost răniți mai mult sau mai puțin grav, iar unii omorâți.

JOCURI

ȘARADA

de d-șoara Anicuța Stoienescu (Loco)

Cuvântul tot e împărat Ce fost-a mare 'n lume Ș'acum în trei să mi-l despartî Ca să aflați anume: Că'nțea parte sunt local De pierzi o noapte ntreagă; C'a doua parte o tot dai La soțioara'ți dragă. A treia iarăși dacă vrei S'o afii cum se cade, Te face ca să fii avut Său de bănuți te rade.

Orice persoană ce ne va trimite deslegarea exactă a acestei șarade, cel mult până la 4 August curent, va participa la tragerea la sorți a unui frumos roman.

Constatănd că multe persoane ne trimit deslegări la ghicitoriile noastre fără să citească nicărar ziarul, ci numai din simpla auzite, am hotărât d'aci înainte a nu mai publica numele de cât al acelor deslegători care ne vor trimite, dimpreună cu deslegarea, cuponul tăiat din josul coloanei a 4-a.

Deslegarea șaradei din «Universul Literar» No. 29 este:

PIRINEI

Au deslegat:

- București: D-rele Emilia Berland, Florica Niculescu, Mathilda Triandafil, Marioara Georgescu, Marioara Albulescu, Fani Leibel, Olga Eckert, Maria Sprintescu, Emilia Manole, Lucreția Demetrescu, Eliza Enăscescu, Elena Castrișeanu; d-nii Petre Iamandescu, Costică Davidescu, Nicolae Rădulescu, George I. Antonescu, Tigran A. Melidon, Aurelian V. Demetrescu, Alexandru I. Constantinescu, G. Păunescu, Const. N. Hagi Ilie, Teodor Papazoi, Iliescu Emilian, V. Th. Nicolau, Joseph A. Ascher, Virgiliu B. Bucureșcu, Mina Horovitz, Jean Ionescu, C. I. Manda, Alexandru I. Popescu, Hristea I. Bella, Nae D. Măinescu, Pintu Israel, Paul I. Crețeanu, Pericle D. Popescu, Paul Roseanu, Ilie I. Sinaer, Isac M. Grünberg, Apostol Negulescu, N. I. Manda, Tănase V. Andreescu, George G. Theoharide, Aristide Zamfirovulo, Fănică Terianu, Tănase I. Predescu, P. Cartianu, George S. Vasilescu, Mihail I. Leontescu, Nicolae Denciu, Ionescu Mihail, Nicu I. Ștefănescu. Alexandria: D-nu Dimitrie Christescu. Bacău: D-ra Natalia Zingher. Bărlad: D-nu Dim. G. Nichitovici. Buzău: D-nii George A. Fronescu, Nicolae E. Deculescu. Brăila: D-ra Elena Th. Vasilescu; d-nii Tomița I. Theodorianu, Nicolae Bogdănescu, Popescu R. Vladu, G. B. Chiriac, Nicu V. Ionescu. Bragadir (com.): D-nu Gheorghe Mogoș.

- Burdujen: D-nu Hristache G. Goiciu. Brănești (gara): D-ra Marie Hristodor Lipieru. Craiova: D-ra Lăzica Zanne; d-nu Constantin M. Atanasescu. Câmpu-lung: D-ra Ecaterina Rădulescu. Căraclă: D-ra Lucreția Hristescu; d-nu Emilian Nerdeanu. Călărași: D-nu Gr. Musică. Calafat: D-na Niculina I. Popescu. Constanța: D-nu Ioan S. Ardeleanu. Focșani: D-șoarele Tița Atanasii, Clara Schwartz; d-na Eleonora R. Săvescu. Fântânele (com): D-nu Costică P. Petrovici. Galați: D-rele Mina Gorzini, Eugenia I. Ștefănescu, Anastasia Gh. Neculau; d-na Ecaterina P. Stoianoff; d-nii Teodor T. Dobrea, Tache Șendrea, Popescu P. Florea, Rusu Frichter, Const. I. Penciu, Fructer Heinrich, P. Damian. Gara Stolnic: D-ra Victoria Ștefănescu. Giurgiu: D-nu Nicolae D. Marinescu. Iluși: D-nu Leon Hermann. Lacu-Sărat: D-ra Elena Botez. Măcin (com): D-nu Vasile Mihăilescu. Odobesti: D-nii Iacob Segali, Iorgu Gh. Paulescu. Ploești: D-ra Maria Bălăceanu; d-nu D. Bejan. Pitești: D-ra Eliza Aslan, Frosa T. Constantinescu, Elena P. Răiculescu; d-nu Ioan Naomescu. Pâncești (com): D-nu L. Verdeanu. Pina Petri (com): D-nu Costică N. Vasilescu. Roman: D-nu Ioan B. Ștefănescu. Slatina (Moldova): D-nu Sebastian C. Radovici. Slatina: D-nu Zaharia Th. Dimitriu. Slobozia (com): D-nu D. Paraschivescu. T. Măgurele: D-nii Nicolae N. Presbeanu, Elănescu I. Grigorie. Tulcea: D-nu Alexandra Luchiescu. Tg. frumos: D-ra Sofia Sommer. Tg. Jiu: D-nu Const. Proca. Târgoviște: D-ra Niculina Georgescu. Premiul a fost câștigat prin tragere la sorți de d-nu Dimitrie Christescu din Alexandria.

Toate boalele secrete

LA BĂRBAȚI ȘI FEMEII - vindecate în câte-va zile -

Un medicament declarat de toți marii medici din lume ca cel mai bun în vindecarea a oricel de boale secrete la bărbați și femei, și care nu produce greață, nu strică pofta de mâncare și nu are nici un gust rău, este Extractul de Copalivină și Pariglină al d-rului Thorn, din Londra, aprobat de consiliile sanitare superioare din România și Italia, și preparat în marele stabiliment chimic al d-rului Bertelli din Milan. Acest extract vindecă în 36 ore sculamente noi și în câte-va zile cele mai vechi și mai rele boale la bărbați și femei, precum: Blenoragie, fluorile albe, boalele uretrale și uretrine, reștrângerile uretrei, durerile de spată și de ri-nich, tritațiile uretrei, ale bēșicel, ale uterului, catarul bēșicel, boala de penătr, erupțiunile scorbutice, oprirea și nestăpânirea urinei, etc. Intrebunțarea este lesnicioasă și se poate ține în cel mai mare secret. Expedierea se face cu cea mai mare discrețiune. - Un vas cu instrucțiune în românește costă 6 lei 50 bani.

Depozit pentru toată România la Drogheria Centrală a domnului Mihail Stoienescu, farmacist, Șarada Academiei No. 2, București. Mai se vinde la farmacia «Ochiul lui Dumnezeu», Victor Thuringer, Calea Victoriei No. 154, București și la toate farmaciile din țară. Toate borcanele ce nu vor avea pe dinătru pecetea administrației ziarului «Universul» și pe d'înătru o instrucțiune în românește tot cu pecetea ziarului «Universul», se vor refuza ca falsificate.

Reparațiune de ceasornice

cu 50 la sută mai ieftin de cât ori unde - Depozitul de ceasornice de la administrația ziarului UNIVERSUL, luând un avânt foarte mare și în urma dorinței exprimate de mai mulți cititori, am adus din Geneva (Elveția) două lucrători speciali pentru repararea ceasornicelor. Pentru a satisface publicul și mai ales pe cititorii noștri, ori ce reparație de ceasornice se va face cu 50 la sută mai ieftin de cât ori unde. A se adresa la administrația ziarului UNIVERSUL strada Brezoianu No. 11, București.

MAȘINE de CUSUT

Primul Depozit de MAȘINE de CUSUT - Patent SINGER Perfectionat. Cele mai bune din lume. Neîntrecute în soliditate, lucrare și eleganță. Peste 5 milioane sunt în întreținutură. Cel mai însemnat depozit în România de VELOCIPEDA Biciclote de siguranță pentru bărbați și copii. - Tricicla. - Mers ușor! Eleganță completă! Cea mai mare soliditate!

Arme! Arme! Arme!

Mare asortiment de arme de vânătoare de toate sistemele de la 15 lei până la 1200 lei bucata. - CARABINE de apărare și de vânătoare cu 12 focuri. - Arme de precizie, de salon, etc. - REVOLVERE de toate felurile și mărimile, Car-tușe, Tuburi, accesorii de vânătoare, etc. Se găsește tot d'na-una peste 1000 de arme în magazin. Atelier special pentru reparat Mașine de cusut, velocipede, arme. - Un armerier experimentat este însărcinat cu repararea armelor. Catalogul ilustrat se trimite la cerere gratis și franco.

B. D. ZISMAN

COMPANIA AMERICANĂ - București, Calea Victoriei No. 44, București. Magazinul se află lângă farmacia Bruss (vis-a-vis de Luvru), colț cu strada Nouă. Cărușoare pentru copii, Fotolii pentru plimbat bolnavi. 1910-(45)

Impotența Bărbatului și Sterilitatea femeii

(Nepunția de a face copii), precum și slăbiciunea de memorie, slăbiciunea d'a vedea și d'a auzi, poluțiuni sau periferi nocturne, flori albe la femei, boalele toate care provin din prea mult abuz al plăcerilor, se vindecă de sigur întrebunțându-se GLOBULELE RECONSTITUANTE ale dr. Taylor, aprobate de consiliile sanitare superioare din România și Italia, preparate în marele stabiliment chimic al d-rului Bertelli, din Milan, considerate cu drept cuvânt de dr. Duplais de la Academia franceză ca cel mai reconstituant cunoscut până acum. Un flacon cu instrucție costă lei 8.50. Depozitul pentru toată România e la Drogheria Centrală a d-lui Mihail Stoienescu, farmacist, Șarada Academiei No. 2, București. Mai se vinde la farmacia «Ochiul lui Dumnezeu», Victor Thuringer, Calea Victoriei No. 154, București și la toate farmaciile din țară. Adevăratele flacoane cu globule Taylor, vor fi înfășurate sub cămașă cu o instrucție în românește, stampilată cu pecetea administrației ziarului «Universul».

Biroul calculator

Recalculează fracte (scrisori de trăsuri) la care au fost percepute taxe în plus de către C. F. R. Înainte de a ne trimite fracturile rugăm a cere condițiunile noastre de recalculare pentru răspunsu e a se alătura marea poștală respectivă. H. Burdin. 150 Calea Victoriei 150 București.

Consultațiuni speciale

Bóle nervóse și Boale de ochi Examen atent și îngrijire conștiincioasă Doctorul ALEXANDRU ATHANASIU de la Facultatea din Paris Consult. de la 3-6 p. m. Calea Văcărești 102

UNIVERSUL LITERAR

No. 31 - Acest cupon se va tăia și se va trimite împreună cu deslegarea, în caz contrar nu se va publica numele deslegătorului.

SECRETUL UNUI MORMENT

Roman de Emile Richebourg

PARTEA A TREIA

Fiul XVI

Portretul Georgetei

Urmă o nouă tăcere. - Știe mama ta că d'șoara Georgeta n'are familie? Știe că n'are ca zestre de cât tinereța și frumusețea? - Știe, i-am spus tot. - Și s'a învoit? - Da. - Ciudat lucru! Așa dar s'a schimbat, nu mai e femeia venală pe care am cunoscut-o, femeia care nu făcea nimic din generositate, fără interes, care jertfa tot pentru petreceri, pentru lux, care nu pricepea că fericirea poate să existe fără acestea.

— O, ce rău o judeci. — Ce vrei să zic alt-ceva? Bine, admit că acum nu mai e așa. — Nu tată. — Și cu toate astea... Lebrun începu iar să se preumbe prin atelier. — Nu înțeleg își zicea dēnsul, nu, nu înțeleg chiar nimic... fața se schimbă, pērul albește, ideile se modifică, ferbințele se potolesc, însă firea rămâne mereu aceeași. În sfârșit vom vedea... Se apropiă de fiul său, îi apucă mâinile și l'privi îndelung. — Așa dar ești bine hotărât, întreabă dēnsul cu ochii umezi, vrei să te însori? — Tată, n'o să fii tu fericit de fericirea fiului tău?... — Ah, sper c'o să fii mai norocos de cât mine; dar dacă voii avea cea mai mică bănuială că soarta ta o să semene cu a mea, nu'ți voii da consimțământul meu, fie să te însori cu fata asta sau cu ori-care alta. — Tu nu știi, n'ay cum să știi ce groaznice erau suferințele prin care am trecut. Dacă nu te-ai fi avut pe tine,

mi-ai fi zburat creierii. Dacă ți s'ar întâmpla și ție o nenorocire ca aceea prin care am trecut, lovitura ar fi așa de teribilă pentru bătrânețea mea în cât m'ar ucide sau că m'ar face să mă sinucid. — Acum îmi pricepi temerile, nu'ți așa? — Tată, ești pot să ți arăt un mijloc prin care să ți alungi aceste temeri. — Spune-l. — Du-te la Monthery, tată, întâlnește te cu Georgeta și vorbește numai câte-va momente cu dēnsa. — Ei bine, Paul, o să fac și asta. — Când? — Nu e așa grabă mare; peste câte-va zile. — Ah, acum sunt liniștit tată; sunt sigur că Georgeta o să ți câștige îndată cauza d-tale. — Veți avea două copii de iubit, tată. — Da, voii iubi pe nevasta ta, tot așa cum te iubesc pe tine, dacă te va face fericit. — Paul se aruncă în brațele tatălui său. — O, cât ești de bun! murmură dēnsul sărutându-l. — Ori-ce om e bun când iubește.

Ah, cu ce curaj și cu câtă plăcere o să lucrez d'acum înainte, exclamă artistul. Vreați să iașă din mâinile mele numai capete de operă. Lebrun zîmbi de entuziasmul fiului său și zise încet oftând: — Așa eram și eu odinioară. Pentru Paul, rezultatul tatălui său era Monthery nu era înolcnic; era destul ca bătrânul să vadă pe Georgeta, să schimbe două vorbe cu dēnsa pentru ca s'o admită îndată de noră. — Il vedea par'că, întorcēndu-se cu fața veselă și zicēndu-i: — Ai dreptate, amicul meu, Georgeta e vrednică de dragostea ta. XVII Arse!

Forestier nu se mai arătase la d-na Prudența din momentul când îi ceruse cinci sute de franci cu un ton poruncitor, cu amenințare în privire și în atitudine. (A se citi urmarea în «UNIVERSUL» politic ce va apare mâine, Luni).

Castelul Fermecat

ROMAN DE PIERRE SALES

PARTEA A DOUA

— Ah, că bine zici!.. Ce s'a făcut? Isbutit-am la ceva? întrebă Arnold cu emoțiunea unui începător la joc care a câștigat o mie de franci.

— Tata o să'ți spună asta mai bine ca mine.

Arnold își frecă palmele, bătu umărul cumnatului său căruia 'i zise: «amicul meu, bunul meu amic...» fără să înțeleagă zimbetul fin prin care 'i răspundea Claudiu.

Berta voi atunci să știe ce câștig adusese afacerea. Claudiu spuse cifra:

— Cam la vr'o sută de mii de franci.

— Dar atunci se face pentru fie-care din noi câte 30 până la 35 de mii de franci, exclamă Arnold.

— Ba nu, amice, d-ta împarți nu mai cu tatăl meu; aveți câte jumătate... — Dar d-ta?

— Eu nu mă arunc în ast-fel de afaceri, declară Claudiu destul de enigmatic.

Berta și bărbatul săi fură din nou foarte bine uniți în a declara că sormanul Claudiu avea capul pe dos și că nu trebuiau să țină seamă de prostiile la care se dedase în momentul căsătoriei lor.

Și se miră în adevăr, că d. Champagne îi încredința direcțiunea casei sale.

Camarazi d'af' lui Arnold confirmară de alt-fel pe acesta în ideea că bietul băiat nu mai avea bunul simț de mai înainte. Trăia absolut singur, refuza categoric ori-ce invitație; nu stătea la cerc de cât timpul cât mânca, nu'l vedea nimeni nici o dată cu vr'o femeie, fugia de masa de joc—o schimbare completă în el, ceva care semăna a sminteală.

Singura distracție care 'i stămpăra puțin mâhnirea, era muzica.

Însă nu poate cine-va să trăiască numai cu muzica; la operă nu se cântă de cât seara. Și Claudiu, care era ocupat numai câte-va ceasuri pe zi, simțea o mare plictiseală pe care zadarnic se 'nceerca s'o alunge prin citire.

De câte-va ori căuta uitarea la amante trecătoare, fete frumoase care ar fi voit cu dragă inimă să'l mângăie. Densul se despărțea de lângă ele desguștat.

Și, incapabil de a se împotrivi do rințel care 'l stăpâna, se 'ntoarse la Auteuil la ceasul când copiii se duc la școală.

Se 'ntâlni pe drum cu Naic și cu Marc; acesta tot turbulent, tot vesel într'un chip adorabil; Naic foarte gal benă, de sigur slabă, poate bolnavă.

Îi salută; Naic zîmbi cu silă. Marc îi aruncă o privire de neîncredere și Claudiu îl auzi întrebând:

— Cine e ăsta, mămiță?

— Un domn pe care 'l cunosc. Hai repede, repede, că trebuie să fie târziu.

Și pași iute pentru ca copilul să nu 'i mai facă altă întrebare.

După ce băgă copilul în școală, văzu că Claudiu se pregătia să 'i vorbească; densa se sprijini atunci tremurând, de zid. El se apropia cu respect.

— Nu, nu, te rog, zise densa.

Și fu 'i fără măcar să 'i strângă mâna. După alte două zile de indoeli, Claudiu veni și se așază în fața casei Naicel, bine hotărât s'o urmeze în casă, după ce densa va fi dus pe Marc la școală. Luase toate dispozițiile ca să se afle în fața casei la momentul pornirii.

Însă Marc apărui atunci cu ochii roșii și alergând aproape; cu adevărat atunci era în întârziere; și 'l conducea o femeie care nu era Naic; de sigur era o vecină.

Claudiu, îndată ce copilul se depărta puțin, intră în casă, urcă scara prin sărituri în vârful picioarelor, până la al șaselea etaj și când ajunse în fața ușel Naicel și văzu cheea în broască, se cutremură d'odată; înțelesese:

— E bolnavă, singură, fără prieten; și dacă n'as fi venit acum, ar fi putut să moară fără ca eu să știu ceva...

Naic nu era bolnav în înțelesul strict al cuvântului; era numai sfârșită de puteri din cauza lipsurilor ce 'și împunea pentru copilul ei și asemenea—din cauză că trecuse așa aproape de ferice și o respinsese cu eroism.

Venise la ea un doctor și 'i ordonase lucruri imposibile: odihnă multă, vin vechiu, mâncare ușoară și hrănitoare, lapte bătut pentru stomach, și altele multe...

Și Naic se întreba cu spaimă dacă va fi capabilă să lupte până la capăt. Incepea să 'și dea seamă că fără un mic ajutor, visul său nu se putea realiza. Energia unei femei are margini.

Aproape în toate lunile și în curs de aproape o săptămână, niște dureri groznice o aruncau pe micul ei pat de fer după fie care mâncare. Și durerile țineau de la două până la trei ceasuri, vreme în care era materialmente incapabilă de ori-ce lucru.

În ast-fel de momente îi apărea în fața minții figura lui Claudiu; și avea frică de densa, căci simțea că nu mai avea aceeași forță ca mai înainte spre a 'l depărta.

Cu două zile înainte când se întâlnise cu densul în drumul școlii, era deja bolnavă. Intorcându-se acasă, se puse în pat și nu se mai sculase. O vecină 'i dusese lucrul la magazin, și 'i adusese îndărăt patru corsaje pe care nici nu le atinsese; însă voia să nădărduiască că a doua zi boala ei va fi trecută și că va putea să lucreze.

— Căci, în sfârșit, nu sunt bolnavă; o oboseală și atâta tot... Și pe urmă, după ce mă voiți fi odihnit două zile, atunci...

Tocmai când își zicea așa, auzi bătând în ușe. Crezu că e vre-o vecină și zise cu ton firesc: «intră!» Însă îndată ce recunoscu fața lui Claudiu, roși foarte tare.

— O, d-le!..

Și se ascunse repede sub plapomă; și în rușinea ei feciorelnică era și un pic de cochetărie, era sentimentul de teamă ca nu cum-va tinărul acela elegant să fie desgustat de sărăcia cămeșel ce avea pe sine.

El, ca să 'nșele pe Naic asupra emoțiunii sale sale, ca să se 'nșele pe sineși, începu s'o țină de rău:

— Ce treabă 'i asta, zise densul, mă încred în cuvântul ce mi se dă, mă 'nvoesc să dispar cu condiție că o să fii chemat în cas de primejdie...

— Dar eu nu mă aflu în nici o primejdie, d-le.

— Adevărat? Dar boala asta nu e nimic? Cine te îngrijește?

— Niște vecine; însă sunt prea puțin bolnavă; cred că măne o să mă scol din pat. Deci, d-le...

Voia să 'i spună că n'avea nici o tre-

buintă de densul, să 'l roage să se retragă, să 'l facă a înțelege că vizitele lui aveau s'o compromită în acea casă.

Însă nu zicea nimic, căci i se părea așa de plăcut lucru să se simtă încălzită de acea simpatie, să fie mângăiată de acea privire afectoasă... Da, avea să 'l poftescă să se ducă, însă mai pe urmă, numai nițel mai pe urmă...

De alt fel, nu trebuia să 'i mulțumească de interesul ce densul îi purta chiar fără voia ei?

Scoase un braț de sub plapomă, brațul îi era gol. Claudiu observă acest amănunt al mizeriei ei: Naic n'avea cămașă de noapte.

Și ținând plapoma bine trasă pe gât, întinse prietenului săi mâna.

— Îți mulțumesc din toată inima; dar, de ce atâta stăruință?..

— Descultă, mica mea zână, să vorbim simplu și cu socotință, ca niște buni prieteni, ca niște onești camarazi ce suntem.

Fraza asta pricinui Naicel tot atâta chin cât și plăcere. Claudiu ar fi trebuit să se oprească la cuvântul amicel care spunea tot ce Naic voia s'audă de la el. Cel-alt cuvânt de camarazi sdrobia iluzia de la care inima ei nu se putuse smulge cu totul. Însă așa era mai bine; situația era mai lămurit hotărâtă.

— Ești singură, absolut singură?

— Cu fiul meu, răspunse dînsa repede.

— Fiul d-tale e o ramură de copac, iar nu copac încă. Copacul care ești d-ta, e izolat într'un chip trist, se află într'un pământ uscat unde nimeni nu îngrijește de dînsul. Eu vreau să 'l îngrijesc, fără să 'l ating, fără să 'l transplantez, fără să 'i rup o floare sau un mugur... Va rămănea independent, eu nu vreau alt-ceva de cât să 'i dau viață.

Naic fu mișcată până la lacrimi de delicatetea cu care Claudiu îi afirma respectul și prietenia sa.

— Cât ești de bun! murmură densa.

— Ei, pe toți Dumnezeii, nu sunt bun, exclamă densul cu răstăleală ca și cum constatarea asta a bunătații sale îi era foarte neplăcută. Da: în sfârșit, când cine va trece alături cu nenorocirea și când poate s'o aline, ar fi un monstru să nu facă ceva.

(Urmarea în No. viitor).

CASA DE SCHIMB

Nachmias & Finkels

No. 8 în nonl palat Decia-România, strada Lipscani, în fața palatului băncel Naționale

Cumpără și vinde tot felul de efecte publice, bonuri, acțiuni, scotează cupoane și face ori-ce schimb de monezi.

MARE DEPOZIT

de PĂLĂRII

pentru bărbați și copii, de la lei 1.70 la lei 6.50 bucata.

La administrația ziarului «Universul», Strada Brezoianu No. 11, a sosit un transport de pălării, fason ultima modă, care se vînd cu următoarele prețuri:

Pălării moi pentru vară . . . Lei 1.70
Pălării moi ultima modă . . . 3.—
Pălării tari ultima modă . . . 4.80
Pălării tari ultima modă . . . 5.50
Pălării roșii, verzii și albastre, pentru copii . . . 2.50
Pălării marinare, pentru copii . . . 3.—

Pălăriile sunt de culoare neagră, maron, gri, beige și tabac.

Nici cu 40 la sută mai scump nu se pot găsi asemenea pălării în toată țara. Vîndem effin ca să aducem serviciu publicului nostru cititor.

MEDIC și CHIRURG

Z. OTTO

Am onoare a anunța onor. public și în special onor. mea clientelă că m'am mutat Calea Victoriei No. 111 (pedal Mogoșoasei), unde dau consultații medicale pentru ori-ce fel de boală de la 8—10 ore dimineața de la 2—4 ore după prânz și de la 6—8 ore seara.—Tot odată îmi permit a atrage atenția suferinșilor că, cunoscând de aproape toate medicamentele reșosatului Doctor Drasch, precum și metoda sa de tratament, pătimășii care doresc a fi tratați după metoda demnului D-r Drasch, vor fi tratați ast-fel.

Bolile secrete la bărbați și femei sunt tratate cu succes sigur după metoda mea.

Tuberculoza (oftică, atoa), la începutul ei, dacă nu va fi prea avansată, garantez completă vindecare; o mulțime de acte de mulțumiri stă la dispoziția bolnavilor.

Apa de Genova

O nouă descoperire deja premiată cu 23 medalii la expozițiile naționale și internaționale.

Putem asigura că nici o apă cunoscută până acum nu are calitățile acesteia.

Doză sau trei picături turnate pe o batistă dă un miros foarte plăcut și foarte suav. Cu opt sau zece picături într'o jumătate pahar de apă, spălându-se gura, risipește mirosul urit, curăță dinții și întărește gingiile. Cu două lingurițe, în două pahare de apă, spălându-se cine-va de două ori pe zi, întărește vederea; conservă, întărește și reînfoarește esențială cărnurile și curăță pielea, face să dispară bubele accidentale și ori-ce pete, precum și încrețiturile feței. Pentru băi, o sticlută din această apă întărește corpul, face să dispară arderea și ariditatea pielii, mâncărimea, distruge ori-ce miros urât al nădușelii și procură o stare de bine neexplicabilă. Câteva picături turnate pe un fer roșiu, răspândește un miros din cele mai plăcute curățînd aerul stricat al odăilor. O linguriță ordinară într'un pahar cu apă depărtează de ordină mâncărimea și durerea când cine-va 'și rade barba. Mirosind'o des depărtează frigurile intermitente așa de dese prin locurile băltoase sau nesănătoase și este un preservativ excelent contra boalelor molsipitoare și epidemice.

Flaconul mic, lei 1.60,—flaconul mijlociu, lei 2.65,—flaconul mare, 5 lei.

Se mai găsește și în următoarele orașe principale: În Galați: la corespondentul nostru, strada Domnească, sub hotel Concordia, vis-a-vis de noua cofetărie Centrală.—În Iași: la d. E. I. Brumer, depozit de ziare, str. Golia No. 46, foste dughenele Băncii.—În Brăila: la d. Constantin Popescu, calea Regală No. 31.—În Craiova: la d. I. G. Coșoveanu, librar și depozit de ziare, str. Unirei.—În Roman: la librăria K. Rottemberg, str. Ștefan-cel-mare și str. Primăriei.—În T. Ocna (jud. Bacău): la d. I. Apostol.

Mare depozit de cravate

La administrația ziarului «Universul», se află un mare depozit de cravate de fail, satin și foulard, cu prețul de la 0.70 bani bucata până la 2.40.

Somiere elastice

cele mai solide, pentru paturi, se fabrică în atelierul de țesături de sîrmă a lui

LUIGI CAPRARI

—Calea Griviței, 110—

Somiera solidă și elegantă, născocită de Luigi Caprari, a fost premiată cu premiul I la concursul din Tîrgul Moșilor.

În fabrica aceasta, se confecționează grătare, dărmoane speciale pentru alegerea nisipului, petrișului, neșinel și altele. 681

Eliseum „LUTHER“

IN TOATE ZILELE

CONCERT MUZICAL

Dirigeat personal de d. Capel-maistru

KRATOEWIL

BERE EXCELENTE

MÂNCĂRI RECI

Tram-care la dispoziția publicului

O domnișoară

din institut de eroit din Viena, dorește a da lecție de eroit, doritoarele sunt rugate a se adresa printr'o carte poștală, Albertine Hochbaum, strada Olimpului No. 2 bis, București. 1994.—(8)

MARE STABILIMENT

DE FOTO-ZINCOGRAFIE

al ziarului UNIVERSUL

În acest Stabiliment sosindu-ne 4 lucrători din străinătate, se poate executa ori-ce ilustrație cu o perfecție ca și în cele mai mari stabilimente din Europa, cu un preț mai effin ca ori unde.

Se pot executa clișeurile de portrete, peisaje, planuri și în sfârșit ori-ce ilustrații atât direct din fotografie cât și după un desen oare-care.

În anotimpul călduros poate să servească ca cea mai bună și mai ușoară care se poate amesteca mai ales și cu vin, cognac sau sucuri de fructe

MATTONI'S GIESSHÜBLER

cea mai curată

APA MINERALA

El are un efect răcoritor și invieter, deșteaptă apetitul și grăbește digestia. Vara e o adevărată băntură bine-făcătoare.

Heinrich Mattoni, Karlsbad și Viena.

Pentru bolnavi

Persoanele care tușesc sau sufer de influență, astm, laringită, durere de gât, bronchită, catar, inflamații intestinale, le sfătuim a cumpăra renumitele HAPURI de CATRAMINĂ ale d-rului Bertelli, premiate la 6 congrese medicale și aprobate de consiliul sanitar superior al României și al Italiei. Aceste hapuri vindecă în câte-va zile ori-ce tuse. În Italia unde băntue influența, toate celebritățile medicale întrebunțează cu mare succes HAPURILE de CATRAMINĂ. Depozitul principal la drogheria centrală M. Stoenescu, strada Academiei No. 2, București, și la farmacia «Ochiul lui Dumnezeu» Victor Tütinger, calea Victoriei No. 154, București. — În Ploiești sunt de vînzare la Frații I. T. Christescu, droghisti. — În Craiova la farmacia Conteswaller, strada Lipscani. — În Brăila la farmacia N. Fillotti, str. Regală No. 23 și în Tulcea la farmacia regală Dumitru Melinescu, strada Elisabeta Doamna No. 24. — Se vînd cu 3 lei și 75 bani cutia. — Toate cutiele ce nu vor avea pe din afară peceta administrației ziarului UNIVERSUL și pe dinăuntru o instrucțiune în românește tot cu peceta ziarului UNIVERSUL, se vor refuza ca falsificate.